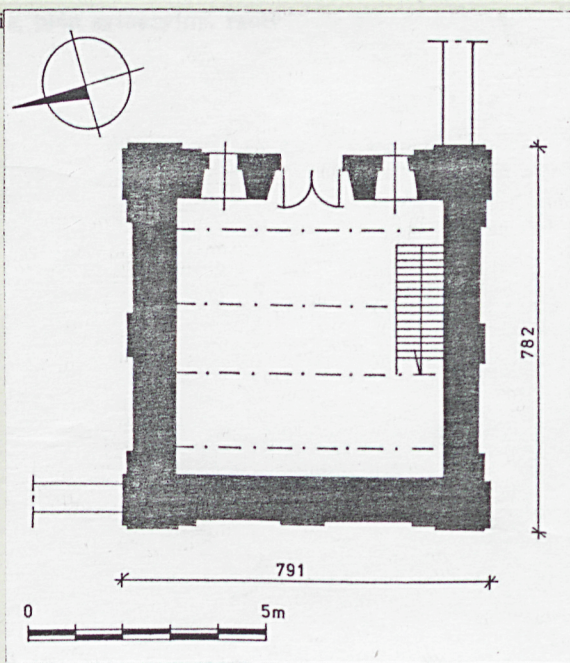


1. Obiekt
DZWONNICA POŁUDNIOWA PRZY KOŚCIELE PW ŚW ŚW FILIPA NERI I JANA CHRZCIE-
353/4 CIELA w zespole klasztornym Kongregacji Oratorium św. Filipa Neri

2. Czas powstania
XVIII w.

3. Miejscowość
STUDZIANNA
POŚWIĘTNE

11. Zdjęci



1.



4. Adres

Studzianna
26-315 Poświętne n/Pilicą
nr hipoteczny KW

5. Przynależność administracyjna

województwo piotrkowskie
gmina Poświętne pow. opoczno

Poprzednie nazwy miejscowości

Studzyane, Studzyone, Sanctuarium
Studzianna, Poświętne Studzianna

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975

województwo kieleckie
powiat opoczno

8. Właściciel i jego adres

Kongregacja Oratorium
św. Filipa Neri w Studziannie
26-315 Poświętne n/Pilicą

9. Użytkownik i jego adres

J. W.

10. Rejestr zabytków

Nr 221 / 337 data 21.06.1967 r

autor
data w
miejscowa-Migówka

skala
1:10 000



12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Autor: nieznany

Miejscowość Studzianna występuje w źródłach od roku 1485. Do początku XVII w. należy do Odrzywolskich, h. Nałęcz. W roku 1642 przechodzi w ręce Macieja Ślaskiego, który ok. 1650 r. sprzedał ją Olbrachtowi Starołęskiemu. Kult obrazu z miejscowego dworu spowodował, że córka Olbrachta - Zofia Anna Starołęska i jej przyrodni brat Jan Stanisław Zbąski (późniejszy biskup przemyski i warmiński) wzniesli tu w latach 1673-1674 drewniany kościół i klasztor, w którym w roku 1674 osadzili członków Oratorium św. Filipa Neri. W latach 1688-1724 wzniesiono tu nowy murowany kościół klasztorny, konsekrowany w 1748 roku. W latach 1696-1698 powstał we wsi kościół pw. św. Józefa, a ok. 1730 r. wzniesiono przy drewnianym kościele murowaną kaplicę św. Anny. Około połowy XVIII w. powstały mury, opasujące cmentarz kościelny i dziedziniec klasztorny. Nieco strasze są być może obie dzwonnice. Około 1750 r. rozpoczęto wznoszenie nowego murowanego klasztoru. Pierwszą jego część ukończono w roku 1768, zaś drugą w roku 1788. Około 1782 r. rozebrano stary drewniany kościół i klasztor. W 1820 r. kościół klasztorny stał się dodatkowo kościołem parafialnym. W roku 1865 nastąpiła kasata Zgromadzenia Księżąt Filipinów w Studziannie. Kościołem zarządzają księża diecezji sandomierskiej, którzy otrzymali również część budynku klasztornego. W roku 1928 nastąpił powrót Filipinów, którzy władają obiektem do dziś, a obok nich od 1955 r. przy klasztorze osiedliły się siostry zakonne ze Zgromadzenia Maryi Niepokalanej.

Styl: barokowy

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja: Studzianna znajduje się w północno-wschodniej części województwa piotrkowskiego, przy jego granicy z województwem radomskim. Położona jest przy drodze z Łodzi do Radomia, przez Tomaszów Mazowiecki, o ok. 9 km na wschód od Inowłódza i ok. 14 km. na zachód od Odrzywołu. Kościół i klasztor Filipinów zlokalizowany jest na wschodnim skraju wsi. Założenie zajmuje kulminację zadrzewionego wzgórza. Dzwonnice znajdują się w zachodnich narożnikach prostokątnego cmentarza przykościelnego. Flankują one bramę główną założenia, położoną na osi zachodniego odcinka muru otaczającego kościół.

Materiał i konstrukcja: ś c i a n y : murowane z cegły ceramicznej pełnej łączone zaprawą wapienną w wiązaniu blokowym, od zewnątrz tynkowane zaprawą wapienną zatartą na gładko.

S t r o p y : drewniane, belkowe, z powalą z desek, w części ułożonych luźno na belkach. Na belkach trzeciego stropu oparta drewniana, belkowa konstrukcja zawieszenia dzwonów. W i ę d - b a d a c h o w a : otwarta, drewniana, konstrukcji storczykowej. Dach kryty dachówką ceramiczną, holenderką, układaną na drewnianych łątach. Obróbki blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej. P o s a d z k i : na parterze gładź cementowa, wyżej podłogę stanowią drewniane deski powały. S c h o d y : drewniane, jednobiegowe, drabiniaste, z poręczą z okorowanego okrągłaka. O k n a : w elewacji wschodniej prostokątne otwory okienne, zasłonięte tafelami zbrojonego, matowego szkła, obramionego drewnianymi listewkami. Otwory dzwonnice zamknięte od góry łukiem pełnym, przesłonięte zniszczonymi, drewnianymi żaluzjami. Węgarty otworów rozglifione do wnętrza. D r z w i : wejściowe drewniane, dwuskrzydłowe, konstrukcji płycinowo-klepkowej.

Rzut: dzwonnica na planie kwadratu, jednoprzestrzenna, z wejściem od wschodu. Komunikacja między poziomami schodami drabiniastymi. Do narożników północno-zachodniego i południowo-wschodniego dochodzą mury ogrodzenia cmentarza przykościelnego.

Bryła: budynek wieżowy, niepodpiwniczony, trójkondygnacyjny, zwieńczony dachem namiotowym.

Elewacje: f r o n t o w a (w s c h o d n i a) : 4-kondygnacyjna, 2-osiova, na parterze w osi budynku dodatkowo prostokątny otwór wejścia. Po jego bokach niewielkie, prostokątne okienka. W drugiej kondygnacji hemisferyczne wnęki, w trzeciej analogiczne do parteru otwory okienne, a w czwartej zamknięte od góry półkoliście otwory dzwonnice z wydatnymi parapetami i żaluzjami

14. Kubatura 960 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 100 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne dzwonnica	17. Użytkowanie obecne dzwonnica
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja Lata 80-te i 90-te - poprawienie tynków, wymiana i naprawa poszycia dachu, wykonanie gładzi cementowej na parterze, zaszklzenie okien w elewacji wschodniej.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Obiekt zachowany w stanie dobrym.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Naprawa żaluzji otworów dzwonnicznych, uzupełnienie ubytków w powalach stropu.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

1. Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t. II, z. 8, warszawa 1958,
2. W. Nuter, Dzieje sanktuarium Matki Boskiej Świętorodzinnej w Studziannie, Studzianna 1992,
3. B. Michałowska, Kościół w Studziannie, Przewodnik Katolicki, 1969, nr 32.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

J. Pietrzak XI 1996 r.

26. Sprawdził

27. Załączniki

1 wkładka

1. Miejscowość STUDZIANA POŚWIĘTNE	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) DZWONNICA POŁUDNIOWA w zespole klasztor- nym Kongr. Orat. św. Filipa	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Opis-dokończenie, zdjęcia, spis fotografii
--	---	--

Opis - dokończenie

Elewacja podzielona pionowo pilastrami. Pilaster nad wejściem - nadwieszony, pilastry w narożach - zdwojone., podtrzymują profilowane belkowanie, przechodzące w gzyms wieńczący. Elewacja północna: 2-osiowa, 3-kondygnacyjna, przy czym 1 kondygnacja odpowiada 1 i 2 kondygnacji elewacji wschodniej. Podziały analogiczne do obserwowanych w elewacji wschodniej, z tym, iż występujące tam między hemisferycznymi wnękami a otworami dzwonniczymi niewielkie okienka, zastąpione w elewacji północnej prostokątnymi płycinami. Na osi elewacji pilaster bez bazy. Elewacje zachodnia i południowa: opracowane analogicznie do elewacji północnej, z tym, że z powodu różnicy poziomu terenu między cmentarzem przykościelnym a jego otoczeniem rozbudowana została odsadzkami partia poniżej baz pilastrów.

Wnętrze: pozbawione wyprawy tynkowej.

Wyposażenie: 4 dzwony, w tym 1 z 1711, i 1788 r. odlany w Warszawie przez Jana Erhenfreida Dietricha.

Instalacje: elektryczna i nagłaśniająca.

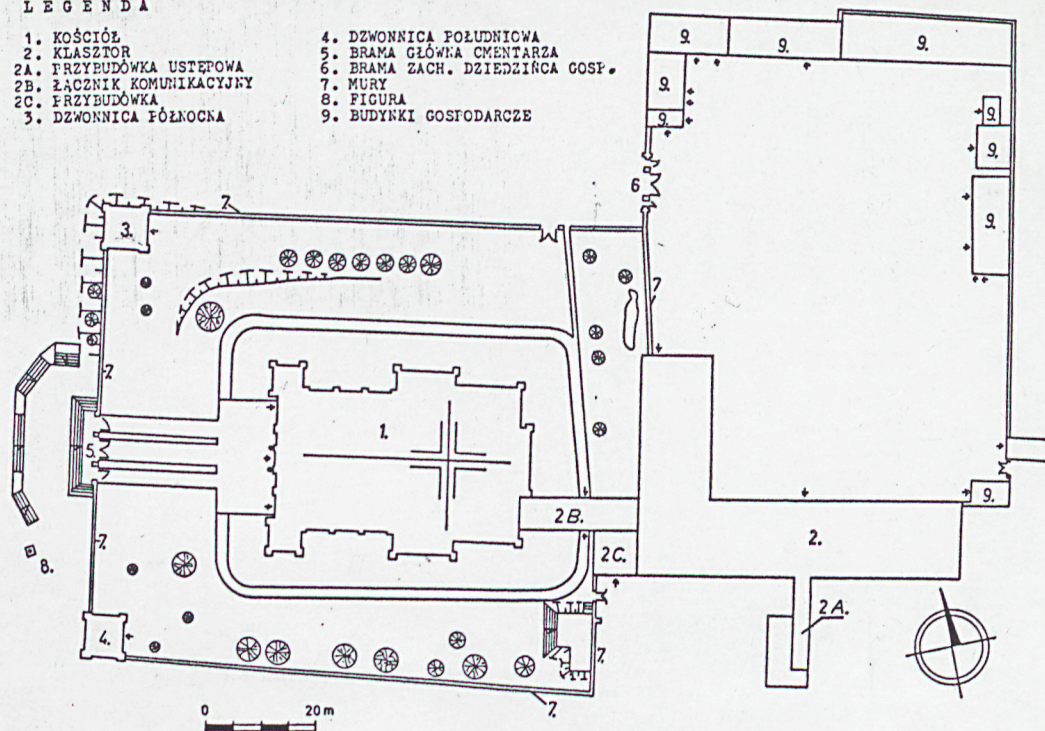


Wkładkę założył: Janusz Pietrzak XI 1996 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Piotrkowie Tryb.

LEGENDA

1. KOŚCIÓŁ
2. KLASZTOR
- 2A. PRZYBUDÓWKA USTĘPOWA
- 2B. ŁĄCZNIK KOMUNIKACYJNY
- 2C. PRZYBUDÓWKA
3. DZWONNICA PÓŁNOCNA
4. DZWONNICA POŁUDNIOWA
5. BRAMA GŁÓWNA CMENTARZA
6. BRAMA ZACH. DZIEDZINCA GOSP.
7. MURY
8. FIGURA
9. BUDYNKI GOSPODARCZE



6.

Spis fotografii:



4.



5.

1. Elewacja północna i wschodnia.
2. Widok ogólny.
3. Elewacja zachodnia i południowa.
4. Wnętrze, parter.
5. Wnętrze, poziom dzwonów.
6. Wieżba dachowa.